

РЕЦЕНЗІЯ

кандидата економічних наук, доцента,
доцента кафедри енергетичних систем та бізнес-аналітики
Західноукраїнського національного університету **Ярощука Олексія Вікторовича** на дисертацію Шманька Назара Романовича на тему:
«Управління об'єктами генерації електроенергії з відновлюваних джерел в аграрній сфері», подану на здобуття ступеня доктора філософії в галузі знань 07 – Управління та адміністрування за спеціальністю 073 – Менеджмент

Актуальність теми дисертаційної роботи та її зв'язок з науковими програмами, планами, темами

Дисертаційна робота Шманька Назара Романовича присвячена актуальній науковій і практичній проблемі формування дієвих підходів до управління об'єктами генерації електроенергії з відновлюваних джерел у системі аграрного виробництва. Вибір теми є своєчасним з огляду на одночасну дію декількох структурних викликів: необхідність декарбонізації економіки, високий рівень енергомісткості аграрного виробництва, нестабільність цін на традиційні енергоносії, пошкодження енергетичної інфраструктури внаслідок війни, потребу у підвищенні автономності аграрних підприємств, а також поступове наближення українського енергетичного та екологічного регулювання до вимог Європейського Союзу.

Аграрна сфера має подвійне значення для розвитку відновлюваної енергетики. З одного боку, вона є великим споживачем енергоресурсів, від надійності постачання яких залежать безперервність технологічних циклів, зберігання та переробка продукції, логістика і продовольча безпека. З іншого боку, аграрні підприємства володіють земельними, біологічними та інфраструктурними ресурсами, що створюють передумови для використання сонячної енергії, біомаси, біогазу та інших локальних відновлюваних ресурсів. За таких умов енергогенеруючий об'єкт перестає бути лише технічною установкою або відокремленим інвестиційним проєктом і стає елементом виробничої, фінансової та ризик-менеджментної системи підприємства. Саме управлінський аспект цієї трансформації й становить змістову основу дисертації.

Практична значущість теми посилюється в умовах воєнних ризиків. Для аграрного підприємства власна або локально інтегрована генерація може забезпечувати не тільки зниження енергетичних витрат, а й резервування критичних операцій, зменшення залежності від централізованого постачання, утилізацію побічної продукції та органічних відходів, диверсифікацію доходів і підвищення інвестиційної привабливості. Проте реалізація такого потенціалу потребує узгодження ресурсних, технічних, фінансових, кадрових, інституційних і ринкових

параметрів, що обґрунтовує необхідність комплексного управлінського дослідження.

Наукову і практичну цінність у вирішенні зазначених питань має дисертація Шманька Назара Романовича, у якій зосереджено увагу на теоретичних основах управління об'єктами генерації електроенергії з відновлюваних джерел, закономірностях їх функціонування в аграрній сфері, інституційній архітектурі управління, оцінюванні потенціалу аграрних підприємств, визначенні стратегічних та операційних детермінант розвитку генерації, розробленні інтегрального показника ефективності управління та сценарній оптимізації управлінських рішень в умовах воєнних ризиків.

Дисертаційна робота підготовлена у рамках виконання науково-дослідної роботи Західноукраїнського національного університету за темою «Концепція управління відновлювальною розподіленою генерацією для забезпечення еколого-енергетичної стійкості в умовах військових ризиків та післявоєнного відновлення країни» (державний реєстраційний номер 012U001453). У межах зазначеної теми автором напрацьовано базові умови трансформації енергосистеми, поглиблено управлінські засади інтеграції об'єктів відновлюваної генерації у виробничі системи аграрних підприємств, запропоновано комплексне оцінювання їх ресурсної, техніко-інфраструктурної, економічної, інституційної та управлінсько-резильєнтної спроможності, а також розроблено підходи до прийняття рішень в умовах обмежених ресурсів і воєнної невизначеності. Отримані результати кореспондують із завданнями науково-дослідної роботи та поглиблюють її прикладний аспект у частині управління розподіленою генерацією в аграрному секторі.

Ступінь обґрунтованості та достовірності наукових положень, висновків і рекомендацій

У дисертаційній роботі поглиблено теоретичні основи управління об'єктами генерації електроенергії з відновлюваних джерел в аграрній сфері як складовими інтегрованої виробничо-енергетичної системи підприємства. У роботі переконливо показано, що такі об'єкти не повинні розглядатися лише як технологічні установки або відокремлені інвестиційні активи, оскільки їх функціонування впливає на структуру витрат, ресурсні потоки, енергетичну автономність, безперервність виробництва, екологічні параметри діяльності та стійкість аграрного підприємства до зовнішніх шоків. Відповідно, управління відновлюваною генерацією визначається як інституційно зумовлений процес координації виробничих, енергетичних, організаційно-економічних і регуляторних параметрів функціонування енергетичних активів.

Предмет дослідження сформульовано коректно та узгоджено з метою, завданнями і структурою дисертаційної роботи, що забезпечує цілісність проведеного дослідження.

Представлені наукові положення, висновки та рекомендації ґрунтуються на положеннях інституційної економіки, системного підходу, теорії управління виробничими системами, енергетичного менеджменту, децентралізації енергетичних систем, сталого розвитку та резильєнтності. Зважаючи на це, у дисертації об'єкт відновлюваної генерації розглядається як елемент, що поєднує ресурсний, виробничий, енергетичний та інституційно-ринковий контури діяльності аграрного підприємства. Такий підхід дозволяє оцінювати не лише технологічну можливість генерації, а й спроможність підприємства профінансувати, інтегрувати, експлуатувати та адаптувати енергетичний актив до змін ринку і безпекового середовища.

Для реалізації поставленої мети використано комплекс загальнонаукових і спеціальних методів. Аналіз і синтез застосовано для узагальнення наукових підходів до трактування відновлюваної генерації та управління енергетичними активами; логічне узагальнення – для формулювання авторського визначення управління об'єктами генерації; системний і структурно-функціональний підходи – для розкриття взаємодії ресурсного, виробничого та інституційного контурів; порівняльний аналіз – для дослідження практики енергетичної трансформації аграрних компаній; нормативно-правовий аналіз – для визначення інституційних меж управлінських рішень. Кореляційно-регресійний аналіз використано для ідентифікації стратегічних та операційних детермінант розвитку генерації; багатовимірне комплексне оцінювання – для побудови інтегрального показника; нелінійну параметричну оптимізацію і сценарне моделювання – для обґрунтування розподілу обмежених корпоративних ресурсів. Результати представлено у таблицях, схемах, моделях та сценарних матрицях.

Структура дисертації є логічною та включає такі компоненти: теоретичні основи управління об'єктами генерації електроенергії з відновлюваних джерел в аграрній сфері; аналіз середовища їх функціонування; стратегічні напрями управління відповідними об'єктами в умовах децентралізації енергетичної системи та воєнних ризиків.

Дисертаційна робота є завершеним дослідженням, у якому послідовно поєднано теоретичний, аналітичний і прикладний рівні розгляду проблеми. Логіка роботи відповідає поставленій меті: від уточнення сутності управління об'єктами відновлюваної генерації та виявлення закономірностей їх функціонування автор переходить до аналізу середовища, оцінювання потенціалу аграрних підприємств, ідентифікації детермінант розвитку, побудови інтегрального показника та сценарної оптимізації управлінських рішень.

Позитивної оцінки заслуговує представлене у першому розділі «Теоретичні основи управління об'єктами генерації електроенергії з відновлюваних джерел в аграрній сфері» (с. 29-70) системне осмислення змісту управління такими об'єктами, закономірностей їх функціонування в умовах переходу до децентралізованої енергосистеми та інституційної архітектури управління.

Позитивним є відхід автора від вузького технологічного трактування об'єкта генерації. У дисертації його розглянуто як складову інтегрованої виробничо-енергетичної системи аграрного підприємства, яка впливає на ресурсні потоки, структуру витрат, енергетичну автономність, операційну стійкість і ринкову поведінку суб'єкта господарювання. Відповідно, управління трактується як інституційно зумовлений процес координації виробничих, енергетичних, організаційно-економічних і регуляторних параметрів функціонування енергетичних активів.

Теоретичні положення розвинуто через систему закономірностей функціонування відновлюваної генерації в аграрній сфері. Автор виокремлює ресурсну детермінованість генерації, необхідність циклічного узгодження енергетичних і біологічних процесів, локалізацію енергетичних потоків, інституційну залежність економічної ефективності, формування ефекту енергетичної резильєнтності та інтеграційний вплив генерації на виробничу систему підприємства. Такий підхід є змістовним, оскільки пояснює, чому результативність однакових технологічних рішень може істотно відрізнятися залежно від ресурсної бази, виробничого профілю, режиму енергоспоживання, регуляторного середовища та якості управління.

Заслуговує на схвалення багаторівневе представлення інституційної архітектури управління. Макрорівень пов'язано з правилами енергетичного ринку та державною політикою, мезорівень – із територіальними, мережевими й кооперативними формами організації енергетичної діяльності, мікрорівень – з інтеграцією генеруючих об'єктів у систему управління аграрного підприємства. Це дозволило автору показати, що управлінські рішення щодо інвестування, підключення, використання виробленої енергії та комерціалізації її надлишків залежать не тільки від внутрішніх ресурсів підприємства, а й від якості зовнішніх інститутів.

Другий розділ «Аналіз середовища для функціонування об'єктів генерації електроенергії з відновлюваних джерел в аграрній сфері» (с. 74-121) має виразне аналітичне спрямування. У ньому визначено детермінанти розвитку відповідних систем, запропоновано методіку оцінювання потенціалу аграрного підприємства та проведено кореляційно-регресійний аналіз факторів розвитку генерації.

Аналітична частина охоплює інституційні, ресурсно-сировинні, технологічні, фінансово-інвестиційні, ESG-орієнтовані та безпекові чинники. Практичний контекст розкрито на матеріалах діяльності великих аграрних компаній, зокрема агрохолдингів МХП, Kernel, «Астарта-Київ» і Vitagro. Це дало можливість простежити різні моделі енергетичної трансформації: використання біогазових комплексів і побічної продукції, розвиток сонячної генерації, виробництво біометану, реалізацію проєктів енергетичної автономізації та включення енергетичних рішень у корпоративні ESG-стратегії.

Вагомим результатом є методика інтегрального оцінювання потенціалу аграрного підприємства для розвитку відновлюваної генерації. На відміну від підходів, обмежених оцінкою природного або технічного потенціалу, автор поєднує п'ять блоків: ресурсний, техніко-інфраструктурний, економічний, інституційний та управлінсько-резильєнтний. Методика характеризується послідовною управлінською логікою, оскільки наявність біомаси, земельної ділянки чи сонячного потенціалу сама по собі не гарантує реалізованості проєкту без доступу до мереж, фінансування, дозвільних процедур, компетентного персоналу та здатності підприємства підтримувати роботу об'єкта в кризових умовах.

У підрозділі 2.3 автор намагається перейти від якісного опису до кількісного визначення детермінант розвитку генерації. Побудовано глобальну модель за 2012-2024 роки та локальну кризову модель за 2020-2024 роки. Досліджено зв'язок параметрів розвитку енергетичних активів із земельним банком, експортним потенціалом, капіталізацією, кадровими та іншими корпоративними показниками. Результати використано надалі для визначення вагових коефіцієнтів інтегрального індексу. Попри окремі статистичні обмеження емпіричної бази, сам перехід від якісного опису до кількісного обґрунтування управлінських рішень слід оцінити позитивно, оскільки він підсилює доказовість сформульованих управлінських висновків.

Третій розділ «Стратегічні напрями управління об'єктами генерації електроенергії з відновлюваних джерел в аграрній сфері» (с. 124-162) присвячено інтеграції розподіленої генерації в децентралізовану енергосистему України, побудові інтегрального показника ефективності управління та сценарній оптимізації управлінських рішень.

У роботі показано, що в умовах воєнних ризиків управління об'єктами відновлюваної генерації доцільно орієнтувати не лише на досягнення економічних результатів, а й на забезпечення безперервності критичних виробничих процесів, резервування енергопостачання, підтримання кадрової спроможності та підвищення енергетичної стійкості підприємства. Важливим є також розгляд взаємозв'язку між функціонуванням окремого аграрного підприємства та розвитком енергетичних спільнот, кооперативних форм організації та територіально розподіленої генерації.

Для оцінювання ефективності управління розроблено інтегральний показник, який поєднує стратегічний та операційний контури. Мультиплікативний спосіб згортки дає змогу відобразити ефект дисбалансу: високі інвестиційні можливості не забезпечують належного результату без операційної і кадрової спроможності, так само як ефективна поточна експлуатація не компенсує відсутності стратегічного розвитку активів. Методика завершується позиціонуванням стану системи управління та вибором відповідних управлінських реакцій.

У підрозділі 3.3 застосовано сценарне моделювання і нелінійну параметричну оптимізацію з обмеженнями. Автор формує песимістичний,

базовий та оптимістичний сценарії, моделює розподіл обмежених ресурсів між інфраструктурними та кадрово-операційними напрямками й узагальнює результати у матриці стратегічних імперативів. Такий інструментарій відповідає природі управлінських рішень у середовищі невизначеності та є перспективним для подальшої апробації на даних підприємств різного масштабу.

Інформаційну базу становлять законодавчі та регуляторні документи України і Європейського Союзу, офіційні статистичні та аналітичні матеріали органів державної влади, корпоративні дані аграрних підприємств, публічна фінансова і нефінансова звітність, а також праці українських і зарубіжних науковців. Загалом обраний методичний інструментарій відповідає меті дослідження, а сформульовані висновки логічно пов'язані з результатами відповідних розділів. Водночас частина кількісних висновків потребує обережнішої інтерпретації через обмеження емпіричної бази.

Наукова новизна одержаних результатів

Наукова новизна дисертації полягає у подальшому розвитку теоретико-методичних засад управління об'єктами відновлюваної генерації як інтегрованими елементами виробничо-енергетичної системи аграрного підприємства. Аналіз змісту дисертації дає підстави стверджувати, що до найбільш вагомих результатів, які містять елементи наукової новизни, належать такі положення:

уперше:

- обґрунтовано інтегральну методику оцінювання потенціалу аграрного підприємства для відновлюваної генерації електроенергії, яка об'єднує ресурсний, техніко-інфраструктурний, економічний, інституційний та управлінсько-резильєнтний блоки. Її наукова цінність полягає у переході від фрагментарної оцінки доступних природних ресурсів до комплексного визначення здатності підприємства ініціювати, профінансувати, інтегрувати та стабільно експлуатувати енергетичний проект;

удосконалено:

- теоретичний підхід до управління об'єктами відновлюваної генерації в аграрному секторі, відповідно до якого вони розглядаються як елементи виробничо-енергетичної системи, а не лише як технологічні установки або інвестиційні активи. Така постановка дозволяє включити до управлінського аналізу вплив генерації на структуру витрат, ресурсні потоки, енергетичну автономність, безперервність виробництва та стійкість підприємства;
- науково-методичне забезпечення оцінювання ефективності управління шляхом побудови інтегрального показника, що поєднує стратегічний і операційний контури на основі мультиплікативної згортки. Запропонований підхід забезпечує комплексне оцінювання

ефективності управління об'єктами відновлюваної генерації на стратегічному та операційному рівнях;

- методичний інструментарій сценарного управління в умовах макроекономічної нестабільності, воєнних ризиків і дефіциту персоналу. Модель нелінійної параметричної оптимізації дає змогу здійснювати розподіл обмежених ресурсів між інфраструктурними та кадрово-операційними напрямками розвитку, а матриця стратегічних імперативів переводить результати розрахунків у площину конкретних управлінських рішень;

набули подальшого розвитку:

- концептуальна модель управління об'єктами генерації електроенергії з відновлюваних джерел в аграрній сфері, яка відображає взаємодію ресурсного, виробничого та інституційного контурів функціонування аграрних енергетичних систем;
- положення щодо системи економічних закономірностей функціонування об'єктів відновлюваної генерації, яка охоплює ресурсну детермінованість, циклічну узгодженість енергетичних і біологічних процесів, локалізацію енергетичних потоків, інституційну залежність ефективності, формування енергетичної резильєнтності та інтеграційний вплив генерації на виробничу систему;
- положення щодо багаторівневої інституційної архітектури управління, яка поєднує макрорівень правил енергетичного ринку, мезорівень територіальних і кооперативних форм організації та мікрорівень інтеграції енергетичних активів у систему менеджменту аграрного підприємства;
- аналітичні підходи до визначення інституційних, ресурсно-сировинних, технологічних, фінансово-інвестиційних, ESG-орієнтованих і безпекових детермінант функціонування системи управління об'єктами генерації в агросекторі України.

Теоретичне та практичне значення отриманих результатів

Теоретичне значення дисертації полягає у поглибленні наукових положень щодо змісту, принципів, закономірностей та інституційної зумовленості управління відновлюваною генерацією в аграрній сфері. Запропонований підхід розширює межі традиційного енергетичного менеджменту, пов'язуючи технічні характеристики генеруючих об'єктів із виробничою системою підприємства, економічною поведінкою, інституційним середовищем і стійкістю до зовнішніх шоків.

Практичне значення полягає у створенні інструментарію, який може застосовуватися для попереднього оцінювання спроможності аграрного підприємства реалізувати проект відновлюваної генерації, діагностування ефективності управління на стратегічному та операційному рівнях, вибору антикризової стратегії та сценарного розподілу обмежених ресурсів. Результати можуть бути корисними аграрним підприємствам, органам

регіонального управління, ініціаторам енергетичних кооперативів, інвесторам і розробникам програм децентралізованої генерації.

Практичну цінність результатів підтверджено їх використанням у діяльності Департаменту агропромислового розвитку Львівської обласної державної адміністрації для стратегічного розвитку аграрних підприємств регіону (довідка № 01-37/16 від 27.05.2026 р.); ТзОВ «Агропродсервіс інвест» (довідка № 184 від 02.06.2026 р.); СП «Сенатор» (довідка № 15 від 11.05.2026 р.); СМП «Маркет» (довідка № 34 від 20.05.2026 р.). Окремі результати дисертаційної роботи впроваджено у навчальний процес Західноукраїнського національного університету при читанні курсів «Енергетичний менеджмент», «Альтернативні та відновлювальні джерела енергії», «Економіка та організація енергетичного виробництва» (довідка № 126-31/1293 від 25.05.2026 р.). Наявність упроваджень на рівні органу регіонального управління, підприємств та освітнього процесу свідчить про прикладну спрямованість одержаних результатів.

Повнота викладу матеріалів дисертації в публікаціях

Основні результати дисертаційної роботи опубліковано у 10 наукових публікаціях загальним обсягом 4,6 д. а., які включають самостійно опубліковані роботи та праці у співавторстві, зокрема 5 статей у наукових фахових виданнях України обсягом 3,6 д. а. та 5 публікацій апробаційного характеру обсягом 1,0 д. а.

Тематика опублікованих праць відповідає структурі й предметній спрямованості дисертації та охоплює теоретичне осмислення управління об'єктами генерації з відновлюваних джерел в аграрній сфері, розвиток децентралізованої енергетики, інституційні й економічні умови функціонування генерації, оцінювання потенціалу аграрних підприємств та формування управлінських рішень в умовах енергетичних і воєнних ризиків. Результати дослідження доповідалися та обговорювалися на міжнародних і всеукраїнських науково-практичних конференціях. Кількість, зміст і характер публікацій засвідчують належне оприлюднення та апробацію основних положень дисертації.

Особистий внесок дисертанта в отриманих наукових результатах

Дисертаційна робота є самостійно виконаним науковим дослідженням. Теоретичні положення, методичні розробки, аналітичні узагальнення, моделі, висновки та рекомендації сформульовано автором особисто. З наукових праць, опублікованих у співавторстві, використані лише ті ідеї та положення, що є результатом самостійного дослідження здобувача.

Оцінка структури дисертації, мови та стилю викладення

Структура дисертації є логічною та відповідає послідовності вирішення наукових завдань. Робота складається зі вступу, трьох розділів, висновків, списку використаних джерел і додатків. Загальний обсяг

дисертації становить 204 сторінки друкованого тексту. Робота містить 23 таблиці, 15 рисунків і 3 додатки; список використаних джерел налічує 145 найменувань.

У вступі обґрунтовано актуальність теми, визначено мету, завдання, об'єкт, предмет і методи дослідження, сформульовано положення наукової новизни та практичного значення, наведено відомості про апробацію, публікації, структуру роботи й декларацію про використання інструментів штучного інтелекту. Розділи змістовно взаємопов'язані, а висновки до них узагальнюють основні результати. Загальні висновки кореспондують із поставленими завданнями. Табличний і графічний матеріал сприяє розкриттю аналітичної логіки роботи.

Відсутність (наявність) порушення академічної доброчесності

Текст дисертаційної роботи пройшов перевірку на наявність текстових запозичень у системі «StrikePlagiarism». За результатами перевірки ознак неправомірних текстових запозичень без належного посилання на джерело не виявлено. Результати перевірки дозволяють зробити висновок, що дисертаційна робота Шманька Назара Романовича відповідає принципам академічної доброчесності.

Зауваження до роботи та її дискусійні положення

До недоліків та зауважень дискусійного характеру слід віднести таке:

1. У роботі обґрунтовується інтеграція аграрної генерації в децентралізовану енергетичну систему, однак практичний механізм взаємодії з оператором системи розподілу, агрегаторами, локальними енергетичними спільнотами та ринком допоміжних послуг доцільно було б розкрити докладніше. Це дозволило б чіткіше перевести концептуальну інституційну модель у площину реальних управлінських процедур.

2. У теоретичній та емпіричній частинах поряд з електричною генерацією широко розглядаються біометан, утилізація біомаси, корпоративні ESG-показники та загальна енергетична трансформація аграрних підприємств. Вважаємо, що у роботі доцільно було б дати додаткове пояснення ролі об'єктів відновлюваної генерації аграрних підприємств у підтримці «зеленого» енергетичного переходу України.

3. Запропонована методика оцінювання потенціалу підприємства охоплює ресурсний, техніко-інфраструктурний, економічний, інституційний та управлінсько-резильєнтний блоки. Водночас потребують детальнішого обґрунтування процедура формування шкал, вагових коефіцієнтів і порогових значень, а також можливість однакового застосування методики до сонячної генерації, біогазових комплексів, об'єктів на біомасі та комбінованих енергетичних систем.

4. Управління об'єктами генерації електроенергії з відновлюваних джерел в аграрній сфері розглядається у розрізі розвитку біоенергетики. Доцільно було б запропонувати заходи щодо посилення співпраці аграрних

та енергетичних підприємств у напрямі циркулярного використання ресурсів.

5. Емпірична база кількісного аналізу значною мірою сформована на даних одного великого агрохолдингу – ПрАТ «МХП». Матеріали щодо Kernel, «Астарта-Київ» і Vitagro використовуються переважно для описового порівняння, тоді як побудова ваг, інтегрального індексу та сценарних моделей фактично спирається на один корпоративний кейс. Вважаємо, що для посилення практичної цінності отриманих результатів, доцільно було б також врахувати особливості діяльності середніх та малих підприємств, які мають іншу структуру фінансування, кадрові можливості, доступ до мереж та масштаби ресурсної бази. Переконливість запропонованої методики суттєво посилила б її апробація на підприємствах різного масштабу та виробничої спеціалізації.

Слід зазначити, що вказані зауваження мають уточнюючий, методичний та дискусійний характер. Вони не знижують загальної позитивної оцінки дисертаційної роботи Шманька Назара Романовича, а окреслюють напрями подальшого поглиблення емпіричної перевірки та практичного застосування отриманих результатів.

Загальний висновок

Дисертаційна робота Шманька Назара Романовича «Управління об'єктами генерації електроенергії з відновлюваних джерел в аграрній сфері» є завершеним самостійним науковим дослідженням, у якому розв'язано актуальне науково-практичне завдання щодо розвитку теоретико-методичних засад і прикладного інструментарію управління відновлюваною генерацією в системі аграрного виробництва.

Робота характеризується логічною структурою, належним теоретичним опрацюванням проблеми, міждисциплінарним поєднанням управлінських, інституційних, економічних та енергетичних аспектів, наявністю авторських методичних розробок і практичною спрямованістю. Особливої уваги заслуговують комплексна методика оцінювання потенціалу аграрного підприємства для розвитку відновлюваної генерації, інтегральне оцінювання стратегічного та операційного контурів управління, розвиток інституційної архітектури та запропонований підхід до сценарної оптимізації управлінських рішень в умовах воєнних ризиків.

Основні результати оприлюднено у наукових публікаціях і апробовано на науково-практичних конференціях. Практичне використання результатів підтверджено відповідними довідками. За актуальністю, змістом, науковою новизною, теоретичним і практичним значенням дисертація відповідає вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах) затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 р. № 261 (зі змінами і доповненнями, від 03 квітня 2019 р. № 283), Вимогам до оформлення дисертацій, затвердженим наказом Міністерства освіти і науки України від 12 січня

2017 р. № 40 (зі змінами), Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44 (зі змінами), а її автор, Шманько Назар Романович, заслуговує на присудження ступеня доктора філософії за спеціальністю 073 «Менеджмент» галузі знань 07 «Управління та адміністрування».

Рецензент:

кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри енергетичних систем та
бізнес-аналітики
Західноукраїнського національного
університету

Олексій ЯРОЩУК

